

УДК 519.6

**НАПІВНЕПЕРЕРВНА ЗНИЗУ РЕГУЛЯРИЗАЦІЯ
ВІДОБРАЖЕНЬ, ЯКІ ДІЮТЬ У ЧАСТКОВО
УПОРЯДКОВАНИЙ ЗА КОНУСОМ НОРМОВАНИЙ
ПРОСТІР**

А. В. Довженко

*Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара,
Дніпропетровськ, 49050. E-mail: anthony3007@rambler.ru*

Запропонована схема напівнеперервної знизу регуляризації відображень, які діють у просторі, частковий порядок у яких задається конусом із пустою топологічною внутрішністю.

Ключові слова. Частково упорядковані простори, напівнеперервна знизу регуляризація, порядкові конуси з пустою внутрішністю.

1. Вступ

Добре відомим фактом теорії варіаційного числення є можливість побудови для довільної дійснозначної функції $f : E \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ її напівнеперервної знизу регуляризації виходячи з правила

$$\overline{f}(x) = \liminf_{y \rightarrow x} f(x).$$

Проте у випадку, коли $f : X \rightarrow Y$ є відображенням, де Y є частково впорядкованим нормованим простором, властивість напівнеперервності можна означити в декількох, загалом, незалежних варіантах. У даній роботі розглядається питання напівнеперервної знизу регуляризації відображень $f : X \rightarrow Y$, що означає пошук найбільшого з усіх напівнеперервних знизу відображень, які є меншими ніж f .

Ця проблема була частково розв'язана в [4], де авторами запропонована схема напівнеперервної знизу регуляризації векторнозначних відображень, яка опирається на поняття границі послідовності множин за Пеневле–Кура-товським, та є зручною для практичного застосування. Проте метод, запропонований в [4], дійсний лише для відображень, які діють у простір, напівупорядкований конусом з не пустою внутрішністю. Ця умова суттєво обмежує клас відображень, які можна регуляризувати. Так, що, наприклад, конуси додатних елементів у більшості лебегових просторів мають пусту внутрішність, проте, що суттєво, їх алгебраїчна внутрішність є не пустою.

У зв'язку з цим, метою даної роботи є дослідження проблеми напівнеперервної знизу регуляризації відображень, які діють у простір, напівупорядкований конусом з не пустою алгебраїчною внутрішністю. Умова непустоти алгебраїчної внутрішності є менш обмежливою, ніж непустота внутрішності,

що дозволяє поширити метод запропонований в [4], на більш широкий клас відображень.

2. Основні поняття та попередні результати

У цьому параграфі наведемо ключові поняття та означення, необхідні нам для розгляду статті. В першій частині нагадаємо поняття напівнеперервності знизу відображення, а в другій звернемо увагу на поняття та властивості алгебраїчної внутрішності конуса.

2.1. Поняття напівнеперервності знизу відображення

У даній статті через E та F будемо позначати дійснозначні векторні топологічні простори. Для підмножини S в E чи F , $\text{Int } S$ та $\text{cl } S$ будуть означати відповідно внутрішність та замикання множини S .

Означення 1. Множина $\Lambda \subset F$ називається конусом, якщо

$$\forall \lambda \in \Lambda : \alpha \lambda \in \Lambda, \forall \alpha > 0.$$

Означення 2. Конус $\Lambda \subset F$ називається загостреним, якщо

$$\Lambda \cap -\Lambda = \{0_F\}.$$

Ми будемо розглядати замкнені та загострені конуси. Такий конус Λ породжує частковий порядок в просторі F , який позначається \preceq_Λ і означає наступне:

$$y_1 \preceq_\Lambda y_2 \Leftrightarrow y_2 \in y_1 + \Lambda.$$

Під простором F^\bullet будемо розуміти простір $F \cup \{+\infty\}$, де $+\infty$ є найбільшим елементом простору F відносно порядку \preceq_Λ , а саме: для будь-якого елемента $f \in F : f \not\preceq_\Lambda \{+\infty\}$.

Зауваження 1. Поняття невластного елемента $\{+\infty\}$ у напівпорядкованих просторах є досить неоднозначним. У даній статті будемо дотримуватися такого тлумачення: будемо казати, що послідовність $\{f_n\}_n \subset F$ збігається до $\{+\infty\}$, якщо:

(i) $\{f_n\}_n$ не обмежена за нормою простору F ,

(ii) $\forall b \in F \exists n_0 : b \not\preceq f_n, \forall n > n_0$.

Означення 3. Підмножина A в F називається напрямленою вгору, якщо для будь-яких $a, b \in A$ існує $c \in A$ таке, що $a \preceq_\Lambda c$ та $b \preceq_\Lambda c$.

Напрявлені вниз множини визначаються за подібною схемою.

Нижньою гранню множини A називатимемо елемент $\inf A$, який задовольняє умови:

1. $\inf A \preceq_\Lambda b, \forall b \in A$;

2. $c \preceq_{\Lambda} \inf A$, $\forall c \in F$ тоді і тільки тоді, коли $c \preceq_{\Lambda} b$, $\forall b \in A$,

Простір F називається решіткою, якщо для будь-яких елементів $a, b \in F$ існують $\sup\{a, b\}$ та $\inf\{a, b\}$. І, насамкінець, решітка, в якій будь-яка напрямлена вгору, обмежена зверху непушта множина має точну верхню границю, називається повною векторною решіткою.

Означення 4. Будемо казати, що відображення $g : E \rightarrow E^{\bullet}$ є меншим за відображення $f : E \rightarrow E^{\bullet}$, якщо

$$g(x) \preceq_{\Lambda} f(x), \forall x \in E.$$

Означення 5. Областю визначення відображення $f : E \rightarrow F^{\bullet}$, яка позначається як $\text{Dom } f$, називається множина:

$$\text{Dom } f = \{x \in E \mid f(x) \neq +\infty\}.$$

Означення 6. Різницею множин A і B : $A - B$ називається множина

$$A - B = \{a - b, a \in A, b \in B\}.$$

Наведемо поняття нижньої границі послідовності множин $\{A_n\} \subset F$ у сенсі Пеневле–Куратовського:

$$\liminf_n A_n = \left\{ y \in F : y = \lim_n y_n, \exists n_0 : y_n \in A_n, \forall n \leq n_0 \right\}.$$

Кажуть, що послідовність множин $\{A_n\}$ збігається знизу до множини $A \subset F$ в сенсі Пеневле–Куратовського, якщо

$$A \subset \liminf_n A_n.$$

Нагадаємо тепер відомі поняття напівнеперервності знизу (нн. зн.) та секвенційної нн. зн. векторнозначних відображень.

Означення 7. [5] Відображення $f : E \rightarrow F^{\bullet}$ називається напівнеперервним знизу (нн. зн.) в точці $x_0 \in E$, якщо для будь-якого околу нуля $V \in F$ і довільного $b \in F$, яке задовольняє нерівність $b \preceq_{\Lambda} f(x_0)$, в E існує окіл U точки x_0 такий, що

$$f(U) \subset b + V + C \cup \{+\infty\}. \quad (2.1)$$

Означення 8. [5] Якщо $x_0 \in \text{Dom } f$, то відображення f буде нн. зн. в точці x_0 , тоді і тільки тоді, коли для будь-якого околу нуля $V \in F$ існує такий окіл U точки x_0 , що

$$f(U) \subset f(x_0) + V + C \cup \{+\infty\}. \quad (2.2)$$

Означення 9. [2] Відображення $f : E \rightarrow F^{\bullet}$ називається секвенційно-нн. зн. (ск.-нн. зн.) в точці $x_0 \in E$, якщо для будь-якого $b \in F$, яке задовольняє умові $b \preceq_{\Lambda} f(x_n)$, і для будь-якої послідовності $\{x_n\}_n \subset E$, яка збігається до x_0 , існує послідовність $\{b_n\}_n \subset F$, яка, в свою чергу, збігається до b і кожен її елемент задовольняє нерівності

$$b_n \preceq_{\Lambda} f(x_n), \forall n \in \mathbb{N}.$$

Означення 10. [2] Якщо $x_0 \in \text{Dom } f$, то відображення f буде ск.-нн. зн. в точці x_0 , тоді і тільки тоді, коли для будь-якої послідовності $\{x_n\}_n \subset E$, яка збігається до x_0 , існує відповідна послідовність $\{b_n\}_n \subset F$, яка збігається до $f(x_0)$ і кожен її елемент задовольняє нерівності

$$b_n \preceq_{\Lambda} f(x_n), \quad \forall n \in \mathbb{N}.$$

В [2] було доведено, що поняття нн.зн. та секвенційної-нн. зн. є еквівалентними, якщо простори E та F метризовані.

2.2. Алгебраїчна внутрішність конуса та її властивості

Ключовим моментом статті є умова непустоти алгебраїчної внутрішності конуса, який задає частковий порядок в E . У зв'язку з цим наведемо ряд положень, які будуть використані далі та, можливо, становлять самостійний інтерес.

Означення 11. Нехай S — непуста підмножина дійсного лінійного простору E .

1. Множину

$$\text{co}g(S) := \{\bar{x} \in S \mid \forall x \in E \exists \bar{\alpha} > 0 : \bar{x} + \alpha x \in S, \forall \alpha \in [0, \bar{\alpha}]\}$$

називають алгебраїчною внутрішністю S .

2. Множину S із властивістю $S = \text{co}g(S)$ називають алгебраїчно відкритою.

3. Множину елементів, яка не належить ані $\text{co}g(S)$, ані $\text{co}g(E \setminus S)$, називають алгебраїчною границею S .

4. Елемент $\bar{x} \in E$ називають лінійно допустимим елементом множини S , якщо існує $x \in S, x \neq \bar{x}$, з властивістю

$$\alpha x + (1 - \alpha) \bar{x} \in S, \quad \forall \alpha \in (0, 1].$$

Об'єднання множини S та всіх її допустимих елементів називають алгебраїчним замиканням S і позначають

$$\text{lin}(S) := S \cup \{x \in E \mid x \text{ лінійно допустимий елемент із } S\}.$$

Якщо $S = \text{lin}(S)$, то множину S називають алгебраїчно замкненою.

5. Множину S називають алгебраїчно обмеженою, якщо для будь-якого $\bar{x} \in E$ і будь-якого $x \in E$ існує $\bar{\alpha} > 0$ таке, що

$$\bar{x} + \alpha x \notin S, \quad \forall \alpha \geq \bar{\alpha}.$$

Розглянемо тепер деякі властивості конусів із не пустою алгебраїчною внутрішністю.

Лема 1. [3] Для не пустої випуклої множини S дійсного лінійного простору виконуються наступні твердження:

1. $\bar{x} \in \text{cor}(S), \tilde{x} \in \text{lin}(S) \implies \{\alpha \tilde{x} + (1 - \alpha) \bar{x} \mid \alpha \in [0, 1]\} \subset \text{cor}(S)$;
2. $\text{cor}(\text{cor}(S)) = \text{cor}(S)$;
3. $\text{cor}(S)$ та $\text{lin}(S)$ є опуклими множинами;
4. $\text{cor}(S) \neq \emptyset \implies \text{lin}(\text{cor}(S)) = \text{lin}(S)$ та $\text{cor}(\text{lin}(S)) = \text{cor}(S)$.

Означення 12. Якщо конус $\Lambda \in F$ має непусту алгебраїчну внутрішність, то будемо казати, що елемент $a \in F$ є строго меншим за конусом, ніж елемент $b \in F$, і позначати це як $a \prec_{\Lambda} b$, якщо має місце наступна нерівність

$$b \in a + \text{cor}(\Lambda) \cup \{+\infty\}. \quad (2.3)$$

Лема 2. [3] Нехай Λ — опуклий конус у дійсному лінійному просторі F з не пустою алгебраїчною внутрішністю. Тоді:

1. $\text{cor}(\Lambda) \cup \{0_F\}$ — випуклий конус;
2. $\text{cor}(\Lambda) = \Lambda + \text{cor}(\Lambda)$.

Зауваження 2. Якщо конус $\Lambda \subset F$ є загостреним та випуклим, а, отже, він породжує частковий порядок на просторі F , і має непусту алгебраїчну внутрішність, то конус $\text{cor}(\Lambda) \cup \{0_F\}$, за лемою 2, також породжує частковий порядок на F .

Наведемо тепер необхідні властивості конусів з не пустою алгебраїчною внутрішністю. Нехай Λ — замкнений, випуклий та загострений конус. Тоді мають місце наступні результати.

Лема 3. Якщо $\text{cor}(\Lambda) \neq \emptyset$, то знайдеться збіжна до 0_F послідовність $\{y_n\}$ така, що $y_n \succ 0_F$.

Доведення. Внаслідок леми 2, множина $\text{cor}(\Lambda) \cup \{0_F\}$ є опуклим конусом. За означенням опуклості множини. Це означає, що для будь-яких двох елементів a, b відрізок, що їх з'єднує:

$$[a, b] = \{\alpha \cdot a + (1 - \alpha) \cdot b, 0 \leq \alpha \leq 1\}.$$

З цього випливає, що, обравши довільний елемент y з $\text{cor}(\Lambda)$, можна стверджувати, що відрізок $[0_F, y]$ належить конусу $\text{cor}(\Lambda) \cup \{0_F\}$. Більше того, $(0_F, y] \in \text{cor}(\Lambda)$. А тому, побудувавши послідовність

$$y_n = \frac{1}{n} \cdot y, n \in \mathbb{N},$$

легко бачити, що вона збігається до 0_F та не належить до $\text{cor}(\Lambda)$, що і доводить лему. \square

Наслідок 1. Для довільного $y \in \Lambda$, знайдеться послідовність $\{y_n\}_n$ така, що

$$y_n \rightarrow y, y_n \succ_{\Lambda} y.$$

Наслідок 2. Для довільного $y \in -\Lambda$, знайдеться послідовність $\{y_n\}_n$ така, що

$$y_n \rightarrow y, y_n \prec_{\Lambda} y.$$

Наслідки 1 і 2 доводяться за допомогою паралельного переносу точки $y \in F$ в 0_F , після чого застосовується результат леми 3.

Лема 4. Якщо $\text{cof}(\Lambda) \neq \emptyset$, то

$$\Lambda \subset \text{cl}(\text{cof}(\Lambda)). \quad (2.4)$$

В разі ж замкнутості конуса Λ

$$\Lambda = \text{cl}(\text{cof}(\Lambda)). \quad (2.5)$$

Доведення. Доведення цієї леми впливає з леми 3. Припустимо, що твердження (2.4) є хибним. Тоді знайдеться елемент $\lambda \in \Lambda$ такий, що

$$\lambda \notin \text{cl}(\text{cof}(\Lambda)).$$

Проте, це суперечить тому, що для довільного $\lambda \in \Lambda$ знайдеться збіжна до нього послідовність $\{\lambda_n\}_n$, така, що $\lambda_n \succ_{\Lambda} \lambda$. Інакше, за властивістю $\text{cof}(\Lambda) = \Lambda + \text{cof}(\Lambda)$ (див. лему 2), отримаємо $\{\lambda_n\}_n \in \text{cof}(\Lambda)$, а, отже, її границя повинна належати замиканню алгебраїчної внутрішності конуса.

З іншого боку, зрозуміло, що у разі, коли конус Λ є замкненим, то замикання його алгебраїчної внутрішності буде належати самому конусу, з чого впливає (2.5). \square

Зазначимо, що у випадку скінченновимірності простору E , поняття внутрішності та алгебраїчної внутрішності співпадають. Проте у нескінченновимірних просторах такої рівності, як правило, не існує.

3. Поняття множини нижнього рівня та її властивості

У цьому параграфі нагадаємо поняття множини нижнього рівня, введеного в роботі [4], та її зв'язок із властивістю напівнеперервності знизу для векторнозначних відображень.

Означення 13. Нехай f векторнозначне відображення і $x_0 \in \text{Dom } f$. Через $\vartheta(x_0)$ позначимо сім'ю околів точки x_0 . Тоді множина нижнього рівня визначається таким чином:

$$A_{x_0}^f := \{y \in F \mid \forall V \in \vartheta(y), \exists U \in \vartheta(x_0), f(U) \subset V + \Lambda \cup \{+\infty\}\} \quad (3.1)$$

або, в секвенційному варіанті:

$$s-A_{x_0}^f := \{y \in F \mid \forall \{x_n\}_n \rightarrow x_0, \exists \{b_n\}_n \rightarrow y, b_n \preceq_{\Lambda} f(x_n) \forall n \in \mathbb{N}\} \quad (3.2)$$

Нагадаємо зв'язок множини нижнього рівня з поняттям нн. зн., який було показано в роботі [4].

Твердження 1. Нехай f — векторнозначне відображення і $x_0 \in \text{Dom } f$. Тоді,

1. відображення f є ск.-нн. зн. в точці x_0 тоді і тільки тоді, коли $f(x_0) \in s - A_{x_0}^f$;
2. відображення f є нн. зн. в точці x_0 тоді і тільки тоді, коли $f(x_0) \in A_{x_0}^f$.

Твердження 2. Якщо простори E та F метризовані, $f : E \rightarrow F^\bullet$, $x_0 \in \text{Dom } f$. То

$$A_{x_0}^f = s - A_{x_0}^f.$$

Надалі будемо розглядати випадок, коли відображення f задане в парі метризованих просторів, тому позначатимемо множину нижнього рівня в секвенційному варіанті як $A_{x_0}^f$.

Наведемо тепер властивості множини нижнього рівня. Нехай задано відображення $f : E \rightarrow F^\bullet$, $x_0 \in \text{Dom } f$. Тоді множина нижнього рівня має такі властивості:

1. $A_{x_0}^f = A_{x_0}^f - \Lambda$;
2. відображення f є нн. зн. в точці $x_0 \iff A_{x_0}^f = f(x_0) - \Lambda$;
3. якщо простір F є банаховою решіткою, то множина нижнього рівня $A_{x_0}^f$ напрямлена вгору.

4. Напівнеперервна знизу регуляризація відображень

У цьому параграфі вивчається питання нн. зн. регуляризації векторнозначних відображень $f : E \rightarrow F^\bullet$, де F — повна векторна решітка, яка напівупорядкована конусом із не пустою алгебраїчною внутрішністю. Зауважимо, що при цьому не робиться жодних припущень щодо непустоти внутрішності конуса.

Нехай для будь-якого $x_0 \in \text{Dom } f$ має місце умова $A_{x_0}^f \neq \emptyset$. Введемо до розгляду таке відображення:

$$I_f(x_0) := \sup A_{x_0}^f. \quad (4.1)$$

Зауважимо: з того, що F є повною векторною решіткою, а A_x^f — обмежена зверху множина, випливає, що відображення I_f є означеним для кожної точки $x \in \text{Dom } f$.

Теорема 1. Нехай F — повна векторна решітка, яка напівупорядкована конусом із не пустою алгебраїчною внутрішністю. Тоді відображення I_f є нн. зн. для кожного x з $\text{Dom } f$. Більше того, I_f є найбільшим з нн. зн. відображень, які не перевищують f , а, отже, I_f є нн. зн. регуляризацією відображення f .

Доведення теореми розіб'ємо на декілька кроків. Кожен наступний результат будемо записувати у вигляді окремої леми.

Лема 5. Для будь-якого опуклого конуса $\Lambda \in F$

$$(F \setminus \Lambda) - \Lambda = F \setminus \Lambda. \quad (4.2)$$

Лема 6. [4] Значення відображення I_f в точці x_0 належить замиканню $\text{cl } A_{x_0}^f$

Доведення. Внаслідок леми 4, достатньо довести, що для усіх $\mu \in \text{cor}(\Lambda)$ має місце подання

$$I_f(x_0) - \mu = \text{cl } A_{x_0}^f. \quad (4.3)$$

□

Лема 7. [4] Для будь-якого елемента $y_0 \in A_{x_0}^f$, такого, що $y_0 \prec_{\Lambda} I_f(x_0)$ існує послідовність $\{\beta_k\}_k \subset \text{cl } A_{x_0}^f$, для якої виконується така умова:

$$\beta_k \rightarrow I_f(x_0), \quad y_0 \prec_{\Lambda} \beta_k, \quad \forall k. \quad (4.4)$$

Доведення. Для довільного $k > 0$, нехай

$$\beta_k = I_f(x_0) - \frac{1}{k} (I_f(x_0) - y_0). \quad (4.5)$$

Внаслідок твердження 2 в лемі 2, маємо:

$$\beta_k - y_0 = \frac{k-1}{k} (I_f(x_0) - y_0) \in \text{cor}(\Lambda),$$

з чого випливає, що

$$y_0 \prec_{\Lambda} \beta_k, \quad \forall k.$$

З іншого боку, лема 6 гарантує, що

$$I_f(x_0) \in \text{cl } A_{x_0}^f.$$

Тому, за побудовою послідовності $\{\beta_k\}_k$ зрозуміло, що вона належить до $\text{cl } A_{x_0}^f$ та збігається до елемента $I_f(x_0)$, що і доводить лему. □

Зауважимо, що для довільного $x_0 \in \text{Dom } f$ мають місце співвідношення

$$\text{cl } E_f(x_0) = H_f(x_0), \quad A_{x_0}^f \subset \text{cl } E_f(x_0) = H_f(x_0) = \text{cl } A_{x_0}^f,$$

де відповідні множини означені як

$$E_f(x_0) := \left\{ y \in A_{x_0}^f \mid y \prec_{\Lambda} I_f(x_0) \right\}, \quad H_f(x_0) := \left\{ y \in \text{cl } A_{x_0}^f \mid y \preceq_{\Lambda} I_f(x_0) \right\}.$$

Лема 8. [4] Має місце тотожність $\text{cl } E_f(x_0) = H_f(x_0)$.

Як впливає з леми 8, виконується співвідношення:

$$A_{x_0}^f \subset \text{cl } E_f(x_0) = H_f(x_0) = \text{cl } A_{x_0}^f. \quad (4.6)$$

Тепер доведемо лему, яка відіграє основну роль у доведенні напівнеперервності знизу відображення $I_f(x_0)$.

Лема 9. Для будь-якої збіжної до x_0 послідовності $\{x_k\}_k$, відповідна послідовність $A_{x_k}^f$ має своєю нижньою границею за Пеневле–Куратовським множини $A_{x_0}^f$.

Доведення. Необхідно довести, що за умов леми $A_{x_0}^f \subset \liminf_k A_{x_k}^f$. Для цього достатньо довести, що

$$E_f(x_0) \subset \liminf_k A_{x_k}^f. \quad (4.7)$$

Нехай $y_0 \in E_f(x_0)$. Покажемо, що

$$y_0 \in \liminf_k A_{x_k}^f.$$

Зрозуміло, що $y_0 \prec_{\Lambda} I_f(x_0)$. Нехай послідовність $\{\beta_k\}_k \subset \text{cl } A_{x_0}^f$ задовольняє умовам леми 7, а саме $\beta_k \rightarrow I_f(x_0)$ і

$$y_0 \prec_{\Lambda} I_f(x_0), \forall k > 0. \quad (4.8)$$

Виберемо довільну послідовність $y_k \rightarrow y_0$ так, щоби $y_k \preceq_{\Lambda} y_0, \forall k > 0$. Покажемо наступне:

$$\exists \delta_0 : \forall k > 0, y_k \preceq_{\Lambda} f(x) \forall x \in B(x_0, \delta_0). \quad (4.9)$$

Припустимо, що це не так. Отже, для будь-якого $\delta > 0$, існує $k > 0$ і $x_{\delta} \in B(x_0, \delta)$ таке, що

$$f(x_{\delta}) - y_k \notin \Lambda.$$

Інакше кажучи, маємо співвідношення

$$\begin{aligned} f(x_{\delta}) - y_0 &\in y_k - y_0 + F \setminus \Lambda \\ &\in -\Lambda + F \setminus \Lambda = F \setminus \Lambda. \end{aligned}$$

Отже, можна побудувати послідовність $\omega_n \rightarrow x_0$ таку, що

$$f(\omega_n) - y_0 \in F \setminus \Lambda, \forall n. \quad (4.10)$$

Зафіксуємо довільне число $k_0 > 0$. Через те, що $\beta_{k_0} \in \text{cl } A_{x_0}^f$, існує послідовність $\{\gamma_m\}_m = \{\gamma_m(k_0)\}_m$ така, що

$$\gamma_m \rightarrow \beta_{k_0},$$

де $\gamma_m \in A_{x_0}^f$. Тоді з означення множини нижнього рівня випливає, що існує послідовність $\{p_n\}_n := \{p_n(k_0, m)\}_n$, яка збігається до γ_m і для будь-якого n задовольняє включенню:

$$-f(\omega_n) + p_n \in -\Lambda \quad (4.11)$$

З (4.10), (4.11) та леми 5 випливає

$$p_n - y_0 \in (F \setminus \Lambda) - \Lambda = F \setminus \Lambda. \quad (4.12)$$

Тоді,

$$p_n - y_0 \notin \text{cor } \Lambda. \quad (4.13)$$

Переходячи до границі у (4.13), ми отримаємо

$$\gamma_m - y_0 \notin \text{co} \Lambda. \quad (4.14)$$

У той же час, граничний перехід в (4.14) дає

$$\beta_{k_0} - y_0 \notin \text{co} \Lambda, \quad (4.15)$$

що суперечить (4.8). А це означає, що (4.9) є правильним.

Тепер, використовуючи (4.9) покажемо, що $y_k \in A_{x_k}^f$. Для кожного k побудуємо послідовності $\{x_k^n\}_n \rightarrow x_k$. Тоді знайдеться $n_0 \in \mathbb{N}$ таке, що

$$x_k^n \in B\left(x_k, \frac{\delta_0}{2}\right) \quad \forall n \geq n_0 \quad \text{і} \quad \forall k > n_0.$$

Нехай $\{z_k^n\}_n$ — довільна послідовність, яка збігається до y_k і при цьому $z_k^n \preceq_C y_k$. Нехай також

$$y_k^n = \begin{cases} z_k^n, & n \geq n_0 \\ f(x_k^n), & n < n_0. \end{cases} \quad (4.16)$$

Вважаючи, що $x_k \in B\left(x_0, \frac{\delta_0}{2}\right) \quad \forall k \geq n_0$, маємо $x_k^n \in B(x_0, \delta_0) \quad \forall k, n \geq n_0$.

Звідки, в силу (4.9), отримуємо $y_k^n \preceq_C f(x_k^n) \quad \forall k, n \geq n_0$. Отже, $y_k \in A_{x_k}^f \quad \forall k \geq n_0$. Таким чином, $y \in \liminf_k A_{x_k}^f$, з чого випливає

$$E_f(x_0) \subset \liminf_k A_{x_k}^f.$$

Оскільки $\liminf_k A_{x_k}^f$ є замкнутою множиною, то $\text{cl} E_f(x_0) \subset \liminf_k A_{x_k}^f$. В результаті $A_{x_0}^f \subset \liminf_k A_{x_k}^f$, що і потрібно було встановити. \square

Враховуючи результати, отримані в наведених лемах, доведемо тепер теорему 1. Розіб'ємо доведення на два етапи. На першому покажемо, що відображення $I_f(x)$ є нн. зн. на $\text{Dom } f$. На другому етапі — що $I_f(x)$ є найбільшим серед усіх нн. зн. відображень, які є меншими за f .

Доведення. 1) Нехай $x_0 \in \text{Dom } f$ та послідовність $\{x_n\}_n$ збігається до x_0 . Внаслідок леми 6 існує така послідовність $\{y_k\} \in A_{x_0}^f$, яка збігається до $I_f(x_0)$. З леми 9 випливає, що $y_k \in \liminf_n A_{x_n}^f$. В кожній множині $A_{x_n}^f$ виберемо послідовність $\{y_k^n\}_n$, яка збігається до y_k , коли $n \rightarrow +\infty$. Тоді, за лемою 9 маємо: $\{y_k^n\}_n$ збігається до y_k рівномірно. Більше того, враховуючи власності внутрішності конуса, які викладено в параграфі 1.2, елементи послідовності $\{y_k^n\}_n$ можна подати таким чином:

$$y_k^n = y_k - \nu_n, \quad \nu_n \in \text{co} \Lambda, \quad \lim_{n \rightarrow +\infty} \nu_n = 0_F. \quad (4.17)$$

Зрозуміло, що

$$y_k^n \preceq_{\Lambda} \sup A_{x_n}^f = I_f(x_n). \quad (4.18)$$

Ясно, що (4.18) має місце для довільних k . Тому візьмемо відображення $k(n)$ таким, що $k(n) \rightarrow +\infty$. Тоді побудуємо послідовність

$$b_n = f_{k(n)}^n. \quad (4.19)$$

Ця послідовність збігається до $I_f(x_0)$, завдяки рівномірній збіжності y_k^n до y_k і задовільняє нерівності

$$b_n \preceq_{\Lambda} I_f(x_n). \quad (4.20)$$

А, отже, для будь-якої збіжної до x_0 послідовності x_n , знайдено відповідну послідовність $b_n \in F$ таку, що $b_n \preceq_{\Lambda} I_f(x_n)$ і $b_n \rightarrow I_f(x_0)$. Отже, відображення $I_f(x)$ є нн. зн. в точці x_0 .

2) Нехай $g : E \rightarrow F^{\bullet}$ — довільне нн. зн. відображення, яке є меншим за f . За побудовою множини нижнього рівня зрозуміло, що з нерівності

$$g(x) \preceq_{\Lambda} f(x), \quad \forall x \in E$$

маємо

$$A_f(x) \supseteq A_g(x) \Rightarrow \sup A_f(x) \succeq_{\Lambda} \sup A_g(x). \quad (4.21)$$

Відомо, що $I_f(x) = \sup A_f(x)$, і при цьому $g(x) = \sup A_g(x)$, оскільки відображення g є нн. зн. З цього випливає, що

$$I_f(x) \succeq_{\Lambda} g(x).$$

Унаслідок довільності вибору відображення g , побудоване відображення $I_f(x)$ є найбільшим серед усіх нн. зн. відображень, які є меншими за f . Таким чином, це відображення є нн. зн. регуляризацією для f . \square

5. Приклад напівнеперервної знизу регуляризації

Для ілюстрації наведеного в роботі методу розглянемо відображення, яке не є нн. зн. в області свого визначення, та залучимо до нього запропоновану вище регуляризацію. Розглянемо відображення $f : \mathbb{R}^2 \rightarrow l_2$, де простір l_2 наділимо *-слабкою топологією. Нехай простір l_2 напівупорядковано конусом невід'ємних елементів

$$l_2^+ = \{(x_1, x_2, \dots, x_n, \dots) \in l_2 \mid x_i \geq 0, \forall i \in \mathbb{N}\}.$$

Нехай

$$f(x) = \begin{cases} (x, x+1, 0, \dots) & x \neq 1, \\ (0, 3, 0, \dots, 0) & x = 1. \end{cases}$$

Відображення f є неперервним, а тому і нн. зн., всюди окрім точки $x_0 = 1$. У точці $x_0 = 1$, f не є нн. зн., оскільки для послідовності $\{\frac{n-1}{n}\}_n$ не існує відповідної послідовності $\{b_n\}$, яка б збігалася до елемента $f(1) = (0, 3, 0, \dots)$ і одночасно

$$b_n \preceq_{l_2^+} \left(\frac{n-1}{n}, \frac{2n-1}{n}, 0, \dots \right).$$

У зв'язку з цим побудуємо множину нижнього рівня для відображення f в точці $x_0 = 1$.

$$A_1^f := \{y \in F \mid \forall \{x_n\}_n \rightarrow 1, \exists \{b_n\}_n \rightarrow y, b_n \preceq_{\Lambda} f(x_n) \quad \forall n \in \mathbb{N}\}$$

Характерними для цього випадку будуть два типи послідовностей:

1. $x_n = 1$. В цьому випадку $f(x_n) = (0, 3, 0, \dots)$. З чого випливає, що A_1^f не може містити елементів, які не є меншими за $(0, 3, 0, \dots)$.
2. Для всіх інших послідовностей, що збігаються до $x_0 = 1$, відповідна границя послідовностей $\{f_{x_n}\}$ буде дорівнювати $(1, 2, 0, \dots)$. Враховуючи, що в усіх точках, окрім точки 1, відображення неперервне, легко бачити, що A_1^f не містить елементів, які не є меншими за $(1, 2, 0, \dots)$.

Враховуючи це та схему побудови множини нижнього рівня, легко бачити, що A_1^f включає лише ті елементи, які одночасно менші ніж $(1, 2, 0, \dots)$ та $(0, 3, 0, \dots)$. Отже, A_1^f містить лише ті елементи, які є меншими за

$$\inf \{(1, 2, 0, \dots), (0, 3, 0, \dots)\} = (0, 2, 0, \dots).$$

Таким чином, множина A_1^f має вигляд:

$$A_1^f = (0, 2, 0, \dots) - l_2^+.$$

Тобто, регуляризація відображення f в точці 1 має вигляд:

$$I_f(1) = \sup A_1^f = \sup ((0, 2, 0, \dots) - l_2^+) = (0, 2, 0, \dots),$$

в той час, як на усьому просторі дійсних чисел її можна подати у вигляді:

$$f(x) = \begin{cases} (x, x + 1, 0, \dots) & x \neq 1, \\ (0, 2, 0, \dots) & x = 1. \end{cases}$$

6. Висновки

Таким чином, метод напівнеперервної знизу регуляризації, запропонований у роботі [4], можна поширити на клас відображень, які діють у просторі, що є напівопорядкованими за конусами з можливо пустою топологічною внутрішністю.

Бібліографічні посилання

1. Довженко А. В. Квазі-напівнеперервна знизу регуляризація відображень в банахових просторах // А. В. Довженко, П. І. Когут // Вісник ДНУ, Сер. Математика, 2009. — Т. 18, № 2. — С. 62–75.
2. Combari, C., Laghdar, M. et Thibault Sous-differentiel de fonctions convexes composes // Ann. Sci. Math. Quebec, 1994. — Vol. 18, № 2. — P. 119–148.
3. Jahn Johannes Vector Optimization: Theory, Applications and Extensions. — Berlin: Springer-Verlag, 2004. — 400 p.
4. Mansour M. A., Metrane A., Thera M. Lower semicontinuous regularization for vector-valued mappings // Rapport de recherche, Université de Limoges, 2004.
5. Penot, J-P. et Thera, M. Semi-continuous mappings in general topology // Archiv der Math, 1982. — Vol. 38, — P. 158–166.

Надійшла до редакції 01.09.2009